

ΠΕΝΘΗ ΤΟΥ ΤΕΧΝΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΣΟΥΛΗΣ

Είς ακόμη εκ της παλαιᾶς φρουρᾶς τοῦ Τεχνικοῦ Κόσμου, ὁ Γεώργιος Σούλης, ἐξέλιπε τὴν 14ην Μαρτίου ἐ.ξ. Ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἑλλάδος, ὑπῆρξεν ἐκ τῶν ἐξεχόντων Μελῶν αὐτοῦ, τιμηθεὶς τῷ 1926 μὲ τὸ ἀξίωμα τοῦ Ἀντιπροέδρου.

Ὁ Γεώργιος Σούλης ἐγεννήθη εἰς Ἀθήνας τῷ 1879, ἀποφοιτήσας τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολυτεχνείου τῷ 1878 ὡς Πολιτικός Μηχανικός. Μέχρι τοῦ 1903 ἠσχολήθη μὲ ὑδραυλικὰ μελέτας ἐν Θεσσαλίᾳ, κατόπιν δὲ καὶ μέχρι τοῦ 1910 μὲ τὰ λιμενικὰ ἔργα Πειραιῶς.

Μέχρι τοῦ 1914 ὑπηρέτησεν ὡς Νομομηχανικός ἐν Κεφαλληνίᾳ καὶ Μεσσηνίᾳ, μετὰ ταῦτα δὲ καὶ μέχρι τοῦ 1922 ὑπηρέτησεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας ὡς Τμηματάρχης ἀνεγέρσεως διδασκητῶν. Ἀπὸ τοῦ 1923 ἤσκει ἐλευθέρως τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Μηχανικοῦ, ἐπιδοθεὶς κυρίως εἰς οἰκοδομικὰ ἔργα.

Ὁ μεταστάς διεκρίνετο διὰ τὴν ἀείποτε παρρησίαν τῆς γνώμης του, τὴν ἀγωνιστικὴν του διάθεσιν, τὸ ἐξαιρέτον ἦθος του, ἐκτιμώμενος παρὰ πάντων.

Ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου του, ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου, συναλθούσα ἐκτάκτως, ἐξέδωκε σχετικὸν ψήφισμα. Ἀνάλογα ψηφίσματα ἐξέδωσαν ἐπίσης ἡ Ἐπιτροπὴ Τμήματος Πολιτικῶν Μηχανικῶν τοῦ Τ.Ε.Ε., τὸ Ταμεῖον Συντάξεων, τῷ ὁποῦ ὁ μεταστάς ἦτο καὶ Ἀντιπρό-

εδρος, καὶ ὁ Πανελλήνιος Σύλλογος Πολιτικῶν Μηχανικῶν.

Κατὰ τὴν κηδείαν τὸν νεκρὸν ἀπεχαιρέτησαν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ταμείου Συντάξεων κ. Μ. Μιχαηλίδης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Πανελληνίου Συλλόγου Πολιτικῶν Μηχανικῶν κ. Χ. Ματρακίδης καὶ ἐκ μέρους τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου ὁ Πρόεδρος αὐτοῦ κ. Α. Ρουσόπουλος, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

«Ὁ Τεχνικός Κόσμος τῆς Χώρας μὲ πραγματικὴν θλίψιν καὶ σεβασμὸν συνοδεύει σήμερον τὰ τελευταῖα ἐπὶ γῆς θήματα τοῦ πρώτου ἢ ἐκ τῶν πρώτων κατ' ἀρχαιότητα Συναδέλφου, τοῦ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΟΥΛΗ.

Ὁ Γεώργιος Σούλης ὑπῆρξε πάντοτε καὶ μέχρι τῆς τελευταίας του ἡμέρας ἀθλητικὸς τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν καὶ ἀγωνιστὴς καί, μέχρι τῆς τελευταίας του στιγμῆς, νέος.

Εἰς τὰ μακρὰ ἔτη τῆς ζωῆς του εἶχεν εὐρυτάτην δράσιν, τόσον εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ τεχνικὴν σταδιοδρομίαν του, ὅσον καὶ εἰς τὰ ζωτικὰ ζητήματα τοῦ Σώματος τῶν Τεχνικῶν, εἰς τὰ ὁποῖα πάντοτε καὶ μέχρι χθὲς ἐπρωτοστάτει.

Τὸ Τεχνικὸν Ἐπιμελητήριον, τοῦ ὁποῦ ὑπῆρξεν ἐκ τῶν ἰδρυτῶν καὶ τοῦ ὁποῦ διετέλεσεν Ἀντιπρόεδρος κατὰ τὰ ἔτη 1926—1930, τιμᾶ τὴν μνήμην του, καὶ ὄλοι οἱ Συναδελφοὶ καὶ φίλοι εὐχονται τὸ χῶμα τῆς Ἀττικῆς γῆς νὰ τὸν καλύψῃ στοργικόν».

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΟΥΤΣΗΣ

Τὴν 26ην Μαρτίου ἐ.ξ. ἀπεβίωσεν αἰφνιδίως εἰς Βόλον ὁ Πολ. Μηχανικός Ἀθανάσιος Λούτσης, εἰς ἐκ τῶν ἐκλεκτοτέρων συναδέλφων.

Ὁ ἐκλιπὼν ἐγεννήθη τῷ 1910 εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου καὶ ἐπυράτωσε τὰς γυμνασιακὰς του σπουδὰς εἰς τὸ Κολλέγιον Saint Benoît.

Τῷ 1930 ἐγκατασταθεὶς ἐν Ἑλλάδι εἰσηλθεν εἰς

τὴν Σχολὴν Εὐελπίδων ὡς ἀριστοῦχος μεταξύ ὑπερτριακοσίων διαγωνιζομένων. Διὰ λόγους ὑγείας ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν στρατιωτικὴν σταδιοδρομίαν, εἰσελθὼν ὀλίγον ἀργότερον εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μετσόβιον Πολυτεχνεῖον, ἐκ τοῦ ὁποῦ ἀποφοίτησε διπλωματοῦχος Πολιτικός Μηχανικός τῷ 1935.

Κατὰ πρῶτα τρία ἔτη τῆς ἐπαγγελματικῆς σταδιοδρομίας του ἠσχολήθη εἰς μεταλλευτικὰ ἔργα, ὑπηρε-

τήσας εἰς τὴν «Μεταλλευτικὴν Ἐνωσιν» καὶ τὴν «Α. Ε. Βωξίται Παρνασσού». Καίτοι τότε νεώτατος, κατώρθωσε νὰ αὐξήσῃ τὴν παραγωγὴν τῆς τελευταίας ταύτης ἐπιχειρήσεως ἀλματωδῶς, δεδομένου ὅτι ἐντὸς ἐνὸς μόνον ἔτους ἀνεβίβασε αὐτὴν ἀπὸ 10.000 εἰς 120.000 τόννους Βωξίτου.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Κατοχῆς, ὡς ὑπάλληλος τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς, ἐμελέτησε καὶ διηύθυνε τὴν ἐκτέλεσιν πλείστον ὑδραυλικῶν, ἀρδευτικῶν καὶ ἀποξηραντικῶν ἔργων εἰς τὸν Νομὸν Μεσσηνίας, κυρίως δὲ ἠσχολήθη μὲ ἔργα διευθετήσεως τοῦ ποταμοῦ Παμῖσου, διὰ τῶν ὁποῦν κατέστη δυνατὴ σημαντικὴ ἀξιοποίησις τῆς περιοχῆς ταύτης.

Ἀπὸ τοῦ 1946 μέχρι τοῦ 1952 ἐργάσθη ἐν Αἰθιοπία καὶ Γαλλικῇ Σομαλίᾳ, ἀσχοληθεὶς μὲ τὴν ἐκτέλεσιν δημοσίων καὶ κοινοφελῶν ἔργων, ἀψηφῶν δὲ τοὺς κινδύνους, τῶς ὁποῖους διέτρεχεν ἡ ὑγεία του ὑπὸ τὸ δυσχερέστατον κλίμα τῶν Χωρῶν τούτων, συνετέλεσε διὰ τῆς εὐσυνειδήτου ἐργασίας του εἰς τὴν ἐξύψωσιν τοῦ γοήτρου τῆς Ἑλληνικῆς τεχνικῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Ἡ διετία 1953—1955 τῆς ἐν Γαλλικῇ Σομαλίᾳ σταδιοδρομίας του ὑπῆρξεν ἀπὸ τεχνικῆς μὲν ἀπόψεως πραγματικὸς ἄθλος, εἶχεν ὅμως μοιραίας συνεπείας ἐπὶ τῆς ἥδη λεπτῆς ὑγείας του, διὸ καὶ ἠναγκάσθη νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Ἑλλάδα.

Ἐκτοτε ἐργάσθη ἐπὶ τι χρονικὸν διάστημα παρὰ τῆ Ἐταιρείᾳ OMNIUM LYONNAIS COTECI εἰς τὴν μελέτην τοῦ ὑδροηλεκτρικοῦ ἔργου τοῦ Μέγδοβα καὶ ἐν συνεχείᾳ παρὰ τῆ Ὑπηρεσίᾳ Ὑδραυλικῶν ἔργων Θεσσαλίας εἰς τὴν Διονίαν τῶν ἔργων τῆς Λίμνης Κάρλας.

Ὁ Ἀθανάσιος Λούτσης, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἐξαιρέτων ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν του, διεκρίνετο καὶ διὰ τὸν ἀξιοθαύμαστον χαρακτήρα του, ἐκτιμώμενος παρὰ πάντων, ὅσοι μετ' αὐτοῦ συνεργάσθησαν καὶ ὅσοι τὸν ἐγνώριζον. Ὁ πρόωρος θάνατός του ἀφῆρεσεν ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν Τεχνικὸν Κόσμον ἐν ἐκ τῶν ἐκλεκτοτέρων μελῶν του.